

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο α) Αρμόδια δικαστήρια

Στην Εσθονία, η απόφαση στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών εκδίδεται από το αρμόδιο πρωτοβάθμιο δικαστήριο (maakohtus).

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο β) Μέσα επικοινωνίας

Στην Εσθονία, τα μέσα επικοινωνίας που γίνονται δεκτά στην ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών και είναι στη διάθεση των δικαστηρίων σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού, είναι η ιδιόχειρη επίδοση, το ταχυδρομείο, η τηλεομοιοτυπία και οι διαυλοι ηλεκτρονικής επικοινωνίας. Κατά την υποβολή εγγράφων, πρέπει να τηρούνται οι απαιτήσεις μορφοτύπου που προβλέπονται στα άρθρα 334–336 του εσθονικού κώδικα πολιτικής δικονομίας. Σύμφωνα με αυτές τις διατάξεις, οι αιτήσεις πρέπει να υποβάλλονται στο δικαστήριο σε ευανάγνωστο δακτυλογραφημένο κείμενο σε χαρτί τύπου A4. Αυτό ισχύει για τα κείμενα που φέρουν ιδιόχειρη υπογραφή. Σύμφωνα με τον νόμο, οι συμμετέχοντες στη διαδικασία πρέπει να παρέχουν στο δικαστήριο και ηλεκτρονικά αντίγραφα των διαδικαστικών εγγράφων, τα οποία έχουν υποβάλει εγγράφως, εφόσον είναι δυνατό. Αυτό σημαίνει αποστολή απλού ηλεκτρονικού μηνύματος χωρίς να χρειάζεται ψηφιακή υπογραφή ή επιβεβαίωση της γνησιότητας με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, ώστε να απλοποιείται το έργο των δικαστηρίων κατά τη διαχείριση εγγράφων.

Αν τα έγγραφα υποβάλλονται με φαξ ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στη σχετική διεύθυνση ή με άλλη μορφή που μπορεί να καταχωρηθεί εγγράφως, το πρωτότυπο του εγγράφου πρέπει να παραδίδεται στο δικαστήριο αμελλητί ή, το αργότερο, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο δικαστήριο ή κατά τη διάρκεια της περιόδου που προβλέπεται για την υποβολή εγγράφων στο πλαίσιο της γραπτής διαδικασίας. Σε αυτήν την περίπτωση, θεωρείται ότι έχει τηρηθεί η προθεσμία υποβολής γραπτής αίτησης ή ενδίκου μέσου.

Αιτήσεις και άλλα έγγραφα που υπόκεινται σε υποχρέωση εγγράφου τύπου μπορούν να υποβάλλονται στο δικαστήριο και σε ηλεκτρονική μορφή, εφόσον το δικαστήριο μπορεί να τα εκτυπώσει και να παραγάγει αντίγραφά τους. Σε αυτήν την περίπτωση, τα έγγραφα πρέπει να φέρουν την ψηφιακή υπογραφή του αποστολέα ή να έχουν διαβιβαστεί με παρόμοιο ασφαλές τρόπο που επιτρέπει την εξακρίβωση της ταυτότητάς του. Ένα ηλεκτρονικό έγγραφο θεωρείται ότι έχει υποβληθεί στο δικαστήριο από τη στιγμή της καταχώρισής του στη βάση δεδομένων για την παραλαβή δικαστικών εγγράφων. Πιο λεπτομερής διαδικασία υποβολής ηλεκτρονικών εγγράφων στα δικαστήρια και οι απαιτήσεις μορφοτύπου των εγγράφων προβλέπονται σε κανονισμό που εξέδωσε ο υπουργός Δικαιοσύνης.

Το δικαστήριο μπορεί να κάνει δεκτή αίτηση ή άλλο διαδικαστικό έγγραφο που έχει σταλεί με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ακόμα και αν αυτό δεν φέρει ιδιόχειρη ή ψηφιακή υπογραφή, εφόσον δεν έχει αμφιβολίες όσον αφορά την ταυτότητα του αποστολέα ή την αποστολή του εγγράφου, ιδίως όταν έγγραφα που φέρουν ψηφιακή υπογραφή έχουν αποσταλεί προηγουμένως στο δικαστήριο από την ίδια διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, για την ίδια υπόθεση, από τον ίδιο διάδικο ή όταν το δικαστήριο έχει δεχθεί ότι αιτήσεις ή άλλα έγγραφα μπορούν να υποβληθούν και με αυτήν τη μορφή.

Η υποβολή αίτησης μέσω του πληροφοριακού συστήματος που δημιουργήθηκε για τον σκοπό αυτό (το πληροφοριακό σύστημα ηλεκτρονικής κατάθεσης διαδικαστικών εγγράφων), το οποίο είναι διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο <https://www.e-toimik.ee/>, θεωρείται επίσης ηλεκτρονική υποβολή. Εάν μία αίτηση κατατίθεται μέσω του πληροφοριακού συστήματος ηλεκτρονικής κατάθεσης διαδικαστικών εγγράφων, δεν απαιτείται αποστολή της αίτησης στο δικαστήριο μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

Στην ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών το δικαστήριο μπορεί να παρακάμψει τις διατάξεις που προβλέπονται στον κώδικα πολιτικής δικονομίας όσον αφορά τις προϋποθέσεις επίδοσης ή κοινοποίησης διαδικαστικών εγγράφων και τον τύπο των εγγράφων που υποβάλλονται από τους συμμετέχοντες στη διαδικασία, εκτός από τις περιπτώσεις επίδοσης κλήσης στον εναγόμενο.

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο γ) Αρμόδιες αρχές ή οργανισμοί για την παροχή πρακτικής βοήθειας

Η γραμματεία του δικαστηρίου παρέχει πρακτική βοήθεια όσον αφορά την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών. Τα σχετικά στοιχεία επικοινωνίας είναι διαθέσιμα στο στοιχείο α).

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο δ) Μέσα ηλεκτρονικής επίδοσης και επικοινωνίας και μέσα έκφρασης αποδοχής εκ των προτέρων της χρήσης ηλεκτρονικών μέσων

Τα μέσα ηλεκτρονικής επίδοσης και επικοινωνίας που είναι τεχνικώς διαθέσιμα και αποδεκτά από τα εσθονικά δικαστήρια είναι το πληροφοριακό σύστημα ηλεκτρονικής κατάθεσης διαδικαστικών εγγράφων (<https://www.e-toimik.ee/>), καθώς και η επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή τηλεομοιοτυπίας.

Εάν το δικαστήριο επιδώσει ή κοινοποιήσει διαδικαστικό έγγραφο μέσω του πληροφοριακού συστήματος ηλεκτρονικής κατάθεσης διαδικαστικών εγγράφων, τότε ενημερώνει τον παραλήπτη, μέσω της ηλεκτρονικής διεύθυνσης ή του τηλεφωνικού αριθμού που ο τελευταίος έχει παράσχει στο δικαστήριο, ότι το έγγραφο έχει καταστεί διαθέσιμο στο σύστημα (άρθρο 3111 παράγραφος 1 του εσθονικού κώδικα πολιτικής δικονομίας). Το δικαστήριο μπορεί επίσης να στείλει ειδοποίηση με σκοπό να ενημερώσει ότι το έγγραφο έχει καταστεί διαθέσιμο, σε τηλεφωνικό αριθμό ή ηλεκτρονική διεύθυνση που έχει βρεθεί στο διαδίκτυο, στον τεκμαιρόμενο λογαριασμό χρήστη του αποδέκτη σε ψηφιακό κοινωνικό δίκτυο ή στη σελίδα άλλου ψηφιακού περιβάλλοντος επικοινωνίας το οποίο τεκμαίρεται ότι χρησιμοποιεί ο αποδέκτης σύμφωνα με τα στοιχεία που υπάρχουν διαθέσιμα στο διαδίκτυο, ή μέσω του οποίου τεκμαίρεται ότι οι πληροφορίες θα φτάσουν στον αποδέκτη. Εάν είναι δυνατό, το δικαστήριο αποστέλλει την ειδοποίηση στον τεκμαιρόμενο λογαριασμό χρήστη του αποδέκτη σε ψηφιακό κοινωνικό δίκτυο ή στη σελίδα άλλου ψηφιακού περιβάλλοντος επικοινωνίας κατά τρόπον ώστε η ειδοποίηση να μην είναι ορατή σε άλλα πρόσωπα πέραν του αποδέκτη. Το διαδικαστικό έγγραφο θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί όταν ο αποδέκτης το ανοίξει στο πληροφοριακό σύστημα ή επιβεβαιώσει τη λήψη του στο πληροφοριακό σύστημα χωρίς να ανοίξει το έγγραφο, ή όταν το πράξει άλλο πρόσωπο στο οποίο ο αποδέκτης έχει παράσχει τη δυνατότητα πρόσβασης ώστε να βλέπει έγγραφα στο πληροφοριακό σύστημα. Το πληροφοριακό σύστημα καταγράφει αυτόματα την επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης.

Εάν αναμένεται ότι ο αποδέκτης δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει το πληροφοριακό σύστημα που χρησιμοποιείται για την επίδοση ή κοινοποίηση των διαδικαστικών εγγράφων ή εάν η επίδοση μέσω του πληροφοριακού συστήματος είναι τεχνικώς αδύνατη, το δικαστήριο μπορεί επίσης να επιδώσει ηλεκτρονικά τα διαδικαστικά έγγραφα στον αποδέκτη μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή τηλεομοιοτυπίας. Στην περίπτωση αυτή, το διαδικαστικό έγγραφο θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον αποδέκτη όταν ο αποδέκτης επιβεβαιώσει τη λήψη του διαδικαστικού εγγράφου εγγράφως, μέσω τηλεομοιοτυπίας ή ηλεκτρονικού μηνύματος. Η επιβεβαίωση ορίζει την ημερομηνία λήψης του εγγράφου και φέρει την υπογραφή του παραλήπτη ή του αντιπροσώπου του. Η επιβεβαίωση σε ηλεκτρονική μορφή πρέπει να φέρει την ψηφιακή υπογραφή του αποστολέα ή να διαβιβάζεται με άλλου ασφαλή

τρόπο που να επιτρέπει την ταυτοποίηση του αποστολέα και τον προσδιορισμό της ώρας αποστολής, εκτός αν το δικαστήριο δεν έχει λόγο να αμφιβάλλει ότι η επιβεβαίωση χωρίς ψηφιακή υπογραφή εστάλη από τον συγκεκριμένο παραλήπτη ή τον αντιπρόσωπό του. Η επιβεβαίωση σε ηλεκτρονική μορφή μπορεί να σταλεί στο δικαστήριο μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου εάν η διεύθυνση του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου είναι γνωστή στο δικαστήριο και τεκμαίρεται ότι δεν έχουν πρόσβαση σε αυτή μη εξουσιοδοτημένα πρόσωπα, καθώς επίσης και εάν το δικαστήριο έχει ήδη αποστείλει έγγραφα στην εν λόγω ηλεκτρονική διεύθυνση στο πλαίσιο της ίδιας υπόθεσης ή εάν ο διάδικος έχει παράσχει την ηλεκτρονική του διεύθυνση με δική του πρωτοβουλία.

Η προηγούμενη συγκατάθεση ως προς τη χρήση της ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης εγγράφων μπορεί να χορηγηθεί μέσω του πληροφοριακού συστήματος ηλεκτρονικής κατάθεσης διαδικαστικών εγγράφων, είτε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου είτε μέσω τηλεομοιοτυπίας. Η εν λόγω προηγούμενη συγκατάθεση μπορεί να αποσταλεί στο δικαστήριο μέσω αίτησης για την κίνηση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών ή μέσω απάντησης σε αυτήν.

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο ε) Πρόσωπα ή είδη επαγγελματίων που υπέχουν νομική υποχρέωση να αποδέχονται την επίδοση ή τις άλλες μορφές επικοινωνίας με ηλεκτρονικά μέσα

Τα διαδικαστικά έγγραφα πρέπει σε γενικές γραμμές να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται στους δικηγόρους, συμβολαιογράφους, δικαστικούς επιμελητές, συνδίκους πτώχευσης και κρατικές ή τοπικές κυβερνητικές υπηρεσίες αποκλειστικά σε ηλεκτρονική μορφή, μέσω του πληροφοριακού συστήματος ηλεκτρονικής κατάθεσης διαδικαστικών εγγράφων. Η επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων με τη χρήση άλλων μεθόδων επιτρέπεται μόνον εάν συντρέχουν σοβαροί λόγοι. Ο νόμος δεν προβλέπει τυχόν υποχρεώσεις όσον αφορά τα μέσα επίδοσης ή κοινοποίησης των εγγράφων σε άλλα πρόσωπα.

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο στ) Δικαστικά έξοδα και αποδεκτοί τρόποι πληρωμής

Για την κατάθεση αίτησης ενώπιον πρωτοβάθμιου δικαστηρίου με σκοπό την κίνηση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών απαιτείται η καταβολή τέλους υπέρ του Δημοσίου. Το ποσό του εν λόγω τέλους καθορίζεται με βάση την αξία της αστικής διαφοράς, που με τη σειρά της προσδιορίζεται με βάση το ποσό της αξίωσης. Κατά τον υπολογισμό της αξίας της αστικής διαφοράς, αθροίζεται το ποσό της κύριας απαίτησης με το ποσό των παρεπόμενων αιτήσεων. Στην περίπτωση αίτησης για την κίνηση της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών για την ανάκτηση τόκων υπερημερίας που δεν έχουν καταστεί απαιτητοί, στον υπολογισμό προστίθεται το ποσό που αντιστοιχεί σε ένα έτος τόκων υπερημερίας. Το ποσό του τέλους υπέρ του Δημοσίου προσδιορίζεται με βάση το τελικό ποσό που εισπράττεται (το ποσό της αστικής διαφοράς) και σύμφωνα με τον πίνακα που παρατίθεται στο άρθρο 59 παράγραφος 1 του [παραρτήματος 1 του νόμου περί τελών υπέρ του Δημοσίου](#).

Για την άσκηση ανακοπής ερημοδικίας πρέπει να καταβάλλεται ασφάλεια. Η ασφάλεια συνιστά ποσό υπολογιζόμενο με βάση το τέλος υπέρ Δημοσίου, που αντιστοιχεί στο ήμισυ της αξίας του αντικειμένου της διαφοράς. Το ποσό του τέλους υπέρ του Δημοσίου δεν μπορεί να είναι μικρότερο των 100 EUR και δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 1 500 EUR.

Για την άσκηση ένδικου μέσου καταβάλλεται το ίδιο τέλος υπέρ του Δημοσίου που καταβλήθηκε για την αρχική κατάθεση της αίτησης για την κίνηση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου του ένδικου μέσου.

Πρέπει επίσης να καταβάλλεται ασφάλεια για την άσκηση αίτησης αναίρεσης και αίτησης αναψηλάφησης. Το ποσό της ασφάλειας υπολογίζεται με βάση το ποσό της αξίωσης, εκ του οποίου το 1 % αντιστοιχεί στο κόστος της αστικής δίκης. Το ποσό του τέλους υπέρ του Δημοσίου δεν μπορεί να είναι μικρότερο των 100 EUR και μεγαλύτερο των 3000 EUR.

Για την άσκηση ένδικου μέσου απαιτείται η καταβολή τέλους υπέρ του Δημοσίου, ύψους 50 EUR, ενώπιον του αρμόδιου εφετείου (ringkonnakohtus) ή του Ανώτατου Δικαστηρίου (Riigikohus).

Μπορεί να καταβάλλεται μέσω τραπεζικού εμβάσματος σε οποιονδήποτε από τους τραπεζικούς λογαριασμούς του Υπουργείου Οικονομικών: SEB Pank – αριθμός τραπεζικού λογαριασμού EE571010220229377229 (SWIFT: EEUHEE2X), Swedbank – αριθμός τραπεζικού λογαριασμού EE062200221059223099 (SWIFT: HABAE2X), Danske Bank – αριθμός τραπεζικού λογαριασμού EE51330033522160001 (SWIFT: FOREE2X), Nordea Bank – αριθμός τραπεζικού λογαριασμού EE221700017003510302 (SWIFT: NDEAEE2X 2

Σε όλες τις περιπτώσεις το τέλος υπέρ του Δημοσίου πρέπει να καταβάλλεται πριν από την κατάθεση της αίτησης. Η αίτηση που υποβάλλεται στο δικαστήριο πρέπει να συνοδεύεται από έγγραφο αποδεικτικό της καταβολής του τέλους υπέρ του Δημοσίου ή από στοιχεία που να επιτρέπουν στο δικαστήριο να επαληθεύσει την καταβολή του (για παράδειγμα, την ημερομηνία πληρωμής, το ποσό, τον πληρωτή του τέλους, κ.λπ.).

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) Δυνατότητα άσκησης ένδικων μέσων και το δικαστήριο ενώπιον του οποίου μπορούν να ασκηθούν

Έφεση μπορεί να ασκηθεί κατά δικαστικής απόφασης η οποία εκδόθηκε κατά την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών, αν η δυνατότητα άσκησης έφεσης προβλέπεται στην απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου. Γενικά, το δικαστήριο επιτρέπει την άσκηση έφεσης, αν κρίνει απαραίτητη την έκδοση απόφασης σε δεύτερο βαθμό προκειμένου να αποκτήσει γνώμη του εφετείου επί νομικού ζητήματος. Αν η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου δεν επιτρέπει την άσκηση έφεσης, αυτή μπορεί και πάλι να ασκηθεί ενώπιον του εφετείου, αλλά το τελευταίο θα την επιτρέψει μόνο εφόσον είναι σαφές ότι, κατά την έκδοση απόφασης, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένα διάταξη ουσιαστικού δικαίου, παραβίασε δικονομικές απαιτήσεις ή εκτίμησε εσφαλμένα τις αποδείξεις, και εφόσον αυτό θα μπορούσε να έχει σημαντικές επιπτώσεις στην απόφαση.

Οι εφέσεις ασκούνται ενώπιον του εφετείου στη δικαιοδοσία του οποίου εμπήγτει το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση κατά την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών.

Έφεση μπορεί να ασκηθεί εντός 30 ημερών από την επίδοση της απόφασης στον εκκαλούμενο και εντός πέντε μηνών από τη δημοσίευση της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου. Αν η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου εκδόθηκε χωρίς το τμήμα περιγραφής και αιτιολόγησης της απόφασης και αν διάδικος αιτήθηκε στο δικαστήριο την προσθήκη αυτού του τμήματος στην απόφασή του, η προθεσμία άσκησης έφεσης αρχίζει εκ νέου από την επίδοση ολόκληρης της απόφασης. Δεν μπορεί να ασκηθεί έφεση εάν αμφότεροι οι διάδικοι παραιτήθηκαν από το δικαίωμα άσκησης έφεσης σε αίτηση που υποβλήθηκε ενώπιον του δικαστηρίου.

Αίτηση αναίρεσης μπορεί να ασκηθεί ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου κατά απόφασης δικαστηρίου που εκδόθηκε κατά την κατ' έφεση διαδικασία (άρθρο 66 του κώδικα πολιτικής δικονομίας). Διάδικος μπορεί να υποβάλει αίτηση αναίρεσης ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου, αν το εφετείο έχει παραβιάσει σε σημαντικό βαθμό δικονομικές απαιτήσεις ή έχει εφαρμόσει εσφαλμένα διάταξη ουσιαστικού δικαίου.

Αίτηση αναίρεσης μπορεί να υποβληθεί εντός 30 ημερών από την επίδοση της απόφασης στον διάδικο και εντός πέντε μηνών από τη δημοσίευση της απόφασης του εφετείου. Δεν μπορεί να ασκηθεί αίτηση αναίρεσης εάν αμφότεροι οι διάδικοι παραιτήθηκαν από το δικαίωμα άσκησης του εν λόγω ένδικου μέσου σε αίτηση που υποβλήθηκε ενώπιον του δικαστηρίου.

Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, εφόσον ο διάδικος το ζητήσει και έχουν προκύψει νέα αποδεικτικά στοιχεία, **μπορεί να ασκηθεί αίτηση αναψηλάφησης** τελεσιδικής δικαστικής απόφασης στο Ανώτατο Δικαστήριο δυνάμει της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 68 του κώδικα πολιτικής δικονομίας. Αίτηση αναψηλάφησης μπορεί να υποβληθεί εντός δύο μηνών από τη γνώση της ύπαρξης λόγου αναψηλάφησης. Με το αιτιολογικό ότι ένας διάδικος δεν εκπροσωπήθηκε στη διαδικασία, αίτηση αναψηλάφησης μπορεί να ασκηθεί εντός 2 μηνών από την επίδοση της απόφασης στον διάδικο ή, σε περίπτωση διαδίκου που στερείται της ικανότητας να είναι διάδικος σε αστική διαδικασία, στον νόμιμο εκπρόσωπό του. Για τον σκοπό αυτό, επίδοση με δημόσια ανακοίνωση δεν λαμβάνεται υπόψη. Αίτηση αναψηλάφησης δεν μπορεί να υποβληθεί μετά την πάροδο πέντε ετών από την τελεσιδικία της απόφασης για την οποία ζητείται αναψηλάφηση. Αίτηση αναψηλάφησης δεν μπορεί να υποβληθεί λόγω του ότι ο διάδικος δεν συμμετείχε ή δεν εκπροσωπήθηκε στη διαδικασία ή στην περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 702 παράγραφος 2, στοιχείο 8 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, αν έχουν παρέλθει δέκα έτη από την τελεσιδικία της δικαστικής απόφασης.

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο η) Διαδικασίες υποβολής αίτησης επανεξέτασης και τα δικαστήρια που είναι αρμόδια για την επανεξέταση αυτή

Η διαδικασία για την αίτηση επανεξέτασης δικαστικής απόφασης αντιστοιχεί στη διαδικασία **άσκησης ανακοπής ερημοδικίας** (άρθρο 415 του εσθονικού κώδικα πολιτικής δικονομίας). Αίτηση επανεξέτασης μπορεί να κατατεθεί ενώπιον του δικαστηρίου που αποφάνθηκε επί της αίτησης για την κίνηση της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται εγγράφως και πρέπει να περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία: αναφορά στη δικαστική απόφαση η οποία αποτελεί το αντικείμενο της επανεξέτασης, αίτημα για την επανεξέταση της δικαστικής απόφασης, τις περιστάσεις και τους λόγους για τους οποίους πρέπει να επανεξετασθεί η απόφαση. Στη συνέχεια, το δικαστήριο επιδίδει την αίτηση στον αντίδικο και τάσσει προθεσμία για την υποβολή των προτάσεων του. Το δικαστήριο δύναται να διατάξει τη διεξαγωγή ακρόασης προκειμένου να αποφανθεί επί της ασκηθείσας αίτησης. Το δικαστήριο εκδίδει γραπτή απόφαση επί της αίτησης. Εάν η αίτηση γίνει δεκτή, η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών συνεχίζει στην κατάσταση στην οποία βρισκόταν πριν από την έκδοση της απόφασης. Σε περίπτωση απόρριψης αίτησης επανεξέτασης δικαστικών αποφάσεων, μπορεί να ασκηθεί έφεση κατά της απορριπτικής απόφασης ενώπιον του αρμόδιου εφετείου. Μπορούν να ασκούνται ένδικα μέσα ενώπιον του Ανώτατου Δικαστηρίου κατά αποφάσεων που εκδίδονται από εφετείο μόνον εάν το τελευταίο απέρριψε την έφεση.

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο θ) Γλώσσες που είναι αποδεκτές

Σύμφωνα με το άρθρο 21α παράγραφος 1 του κανονισμού, οι αποδεκτές γλώσσες είναι τα εσθονικά και τα αγγλικά.

Άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο ι) Αρμόδιες αρχές εκτέλεσης

Αποφάσεις που εκδόθηκαν κατά την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών στην Εσθονία εκτελούνται από ανεξάρτητους δικαστικούς επιμελητές. Η αίτηση για την κίνηση διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης πρέπει να υποβάλλεται στον δικαστικό επιμελητή του τόπου διαμονής ή κατοικίας του οφειλέτη ή του τόπου των περιουσιακών στοιχείων. Ο κατάλογος των γραφείων των δικαστικών επιμελητών είναι διαθέσιμος στον

δικτυακό τόπο του Συλλόγου Δικαστικών Επιμελητών και Συνδίκων Πτώχευσης.

Αν ασκηθεί έφεση κατά απόφασης που εκδόθηκε κατά την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών, το εφετείο στο οποίο ασκήθηκε η έφεση εφαρμόζει τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 23 του κανονισμού. Στην περίπτωση άσκησης ανακοπής, η αίτηση εκτέλεσης των μέτρων πρέπει να υποβληθεί στο δικαστήριο που αποφαινεται επί της σχετικής αίτησης.

Αν δεν έχει ακόμη ασκηθεί έφεση, τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 23 του κανονισμού εφαρμόζονται από το δικαστήριο που αποφάνθηκε επί της υπόθεσης. Αρμόδιο για την εφαρμογή του μέτρου που προβλέπεται στο άρθρο 23 στοιχείο γ) του κανονισμού είναι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο στον τόπο του οποίου διενεργείται ή θα έπρεπε να διενεργείται εκτέλεση. **Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 46 του κώδικα αναγκαστικής εκτέλεσης**, την απόφαση για την αναστολή της διαδικασίας εκτέλεσης μπορεί να λάβει τόσο ο δικαστικός επιμελητής που διενεργεί τη διαδικασία εκτέλεσης όσο και το δικαστήριο.

Τελευταία επικαιροποίηση: 15/08/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.